

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1997

N:o 946—957

SISÄLLYS

N:o		Sivu
946	Laki Pelastusopistosta annetun lain 4 §:n kumoamisesta	3639
947	Laki peruskuivatustoiminnan tukemisesta	3640
948	Laki vesilain muuttamisesta	3646
949	Asetus Viron kanssa yhteistyöstä sotien seurauksena menehtyneiden muiston vaalimisessa tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	3649
950	Asetus eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämisestä allekirjoitetun yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn ensimmäisen lisäpöytäkirjan voimaansaattamisesta	3650
951	Asetus eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä allekirjoitetun yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn toisen lisäpöytäkirjan voimaansaattamisesta	3651
952	Asetus puolustusministeriöstä	3652
953	Asetus eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta	3655
954	Asetus maaseutuelinkeinoasetuksen muuttamisesta	3657
955	Asetus asetuksen, joka sisältää liikennevakuutuskeskuksen säännöt, 12 §:n muuttamisesta	3659
956	Työministeriön päätös työhallinnon maksullisista suoritteista annetun työministeriön päätöksen muuttamisesta	3660
957	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettujen indeksilukujen vahvistamisesta	3662

N:o 946

Laki

Pelastusopistosta annetun lain 4 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Tällä lailla kumotaan Pelastusopistosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1165/1994) 4 §.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997. Sitä sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 1997.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

HE 108/1997
HaVM 15/1997
EV 124/1997

N:o 947

Laki**peruskuivatustoiminnan tukemisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Maatilatalouden toimintaedellytysten parantamiseksi ja tuotantokustannusten alentamiseksi voidaan peruskuivatustoimintaan myöntää tukea valtion talousarviossa osoitetavista määrärahoista tai maatilatalouden kehittämisrahastosta siten kuin tässä laissa säädetään.

Tukea voidaan myöntää vesilaissa (264/1961) tarkoitetulle ojitus-, järjestely- tai säännöstely-yhtiölle tai kiinteistönomistajille yhteistä peruskuivatushanketta varten. Tuettavassa hankkeessa hyödyn tulee kohdistua pääasiassa viljelysmaahan ja useampaan kuin yhteen maatilaan.

2 §

Tukimuodot

Peruskuivatushanketta varten tarkoitettu valtion tuki myönnetään avustuksena. Peruskuivatushanke voidaan kuitenkin hyödynsaajien hakemuksesta toteuttaa osittain tai kokonaan valtiontyönä, jos hanke on huomattavan laaja, sisältää vaikeita teknisiä tai ympäristöllisiä ongelmia tai siihen on muu erityinen syy. Tällöin voidaan valtiontyön osal-

le myöntää yksinomaan valtionlainaa taikka sekä avustusta että valtionlainaa.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *maatilalla* yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistönosan muodostamaa maataloudellista kokonaisuutta, joka kuuluu samalle omistajalle tai yhteisesti samoille omistajille taikka vaiheittaisessa omistajanvaihdoksessa eri omistajille;

2) *peruskuivatuksella* purojen ja valtaojien perkausta ja kaivua, putkiojen rakentamista sekä peltoalueiden pengertämistä riittävien edellytysten luomiseksi paikalliskuivatuksele, erityisesti salaojitukselle;

3) *peruskuivatushankkeella* vireillä, rakenteilla tai uusittavana olevaa peruskuivatustyötä;

4) *osakastyöllä* tämän lain mukaista tukea saavaa peruskuivatushanketta, jossa hyödynsaajat toimivat itse rakentajana tai rakennuttajana;

5) *valtiontyöllä* tämän lain mukaista tukea saavaa peruskuivatushanketta, jossa toteuttajana on alueellinen ympäristökeskus ja työn vastaanottajana ojitusyhtiö;

6) *peruskorjaustyöllä* sellaista peruskuiva-

tushanketta, jolla aiemmin toteutettu hanke uusitaan kokonaan tai merkittävältä osiltaan;

7) *pientareella* vesilain 6 luvun 4 §:n mukaista ojaan kuuluvaa ehjää, pysyvän kasvilisyyden peittämää kaistaa ojan kummallakin puolella; sekä

8) *suojakaistalla* pellolla sijaitsevan uoman varteen jätettävää monivuotisen kasvillisuuden pysyvästi peittämää aluetta, jolla pyritään ehkäisemään pellon pinnalta huuhtoutuvan aineksen pääsyä vesistöön; piennar voi toimia tällaisena suojakaistana tai sen osana.

4 §

Rahoitettavat kustannukset

Tämän lain mukaista tukea voidaan myöntää seuraaviin peruskuivatushankkeen tai sen osan kustannuksiin:

- 1) rakentamiskustannukset;
- 2) suunnittelukustannukset;
- 3) vesilain mukaisesta katselmus- ja ojitustoimituksesta hakijalle aiheutuvat kustannukset;
- 4) hankkeesta aiheutuvat vahingonkorvaukset siten kuin asetuksella säädetään; sekä
- 5) harkinnanvaraisista ympäristönsuojelu- ja -hoitotoimenpiteistä aiheutuvat korvaukset ja muut kustannukset.

5 §

Suunnitelma ja ojitustoimitus

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että peruskuivatushanketta varten on laadittu hyväksyttävä suunnitelma kustannusarvioineen ja kustannusten ositteluineen.

Tuen myöntämisen ehdoksi voidaan asettaa, että hankkeen suunnitelma on vahvistettu vesilain mukaisessa ojitustoimituksessa siinäkin tapauksessa, että ojitustoimitus ei ole vesilain perusteella välttämätön. Yhteisellä sopimuksella ilman ojitustoimitusta toteutettavan peruskuivatushankkeen suunnitelma on laadittava noudattaen soveltuvien osin vesilain ja sen nojalla annettuja säännöksiä. Peruskorjaustyössä voidaan 1 momentissa mainittuna suunnitelmana käyttää aiemman peruskuivatushankkeen tarkistettua suunnitelmaa.

6 §

Ympäristön suojeleminen ja hoito

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että peruskuivatushankkeen suunnitelmassa on otettu muun ohella huomioon seuraavat ympäristön suojeleminen ja hoitoon liittyvät seikat:

1) riittävät toimenpiteet työnaikaisen vesistökuormituksen ja työn jälkeisen eroosion vähentämiseksi tarvittaessa erityisten vesien-suojeluratkaisujen kuten laskeutusaltaiden ja kosteikkojen avulla;

2) riittävien suojakaistojen muodostaminen hyötyalueen uomien varsille; sekä

3) kohdealueen ympäristöarvojen säilyttäminen- tai parantamistavoitteet.

Tukea myönnettäessä voidaan tarvittaessa asettaa ympäristön suojeleminen ja hoitoon liittyviä ehtoja.

7 §

Taloudelliset edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että peruskuivatushankkeen kustannukset ovat kohtuulliset hankkeella saavutettavaan hyötyyn verrattuna. Tällaisena hyötynä otetaan huomioon vesilaissa tarkoitetun kuivatushyödyn lisäksi hankkeesta aiheutuva välitön ja välillinen hyöty erityisesti ympäristölle ja yhdyskuntarakenteelle.

Hankkeen hyötyalueen peltojen on oltava sijainniltaan, maaperältään ja muilta ominaisuuksiltaan sellaisia, että niiden jatkuva viljely on tarkoituksenmukaista ja todennäköistä.

8 §

Avustus

Avustuksen osuus peruskuivatushankkeen hyväksyttävistä kustannuksista voi olla enintään 50 prosenttia.

Erityisistä syistä 1 momentissa tarkoitettua avustuksen enimmäisosuutta voidaan kuitenkin korottaa enintään 20 prosenttiyksikköä sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, voidaan tämän lain 4 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuihin harkinnanvaraisista ympäristöhoitotoimenpiteistä aiheutuviin korvauksiin ja muihin kustannuksiin

myöntää täysimääräisesti avustusta, jolloin mainittuja kustannuksia ei oteta huomioon määriteltäessä hankkeelle 1 tai 2 momentin nojalla myönnettävää muuta avustusosuutta.

9 §

Valtionlaina

Valtiontyötä varten myönnettävän avustuksen ja valtionlainan osuus hyväksyttävästä kustannusarviosta saa olla yhteensä enintään 90 prosenttia.

Valtionlainan takaisinmaksuaika on enintään 15 vuotta. Valtionlainan vuotuismaksujen suorittamiseen voidaan kuitenkin myöntää lykkäystä siten kuin asetuksella säädetään.

Valtionlainan vuotuinen korko on kolme prosenttia. Lainan vuotuista korkoa voidaan kuitenkin tarkistaa aikaisintaan kolmannen lainavuoden alusta lukien laskettuna siitä, milloin lainan takaisinmaksaminen on määrätty aloitettavaksi. Tarkistus vastaa lainan myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia ja voi olla enintään kaksi prosenttiyksikköä. Koron tarkistamisesta päättää asianomainen ministeriö.

Lainaehdoista ja lainan takaisinmaksusta säädetään tarkemmin asetuksella. Asianomainen ministeriö voi antaa asetusta tarkempia määräyksiä lainaehdoista ja lainan takaisinmaksusta.

10 §

Tukipäätöksen muuttaminen

Rahoituspäätöstä voidaan ojitusyhtiön tai hyödynsaajan hakemuksesta muuttaa, jos töiden kestäessä tai muutoin tulee ilmi seikkoja, jotka olisivat tiedossa ollessaan voineet merkittävästi vaikuttaa päätökseen. Muutoksen vireillepanosta säädetään asetuksella.

11 §

Valtiontyön luovuttaminen

Valtiontyön valmistuttua pidetään alueellisen ympäristökeskuksen ja ojitusyhtiön kesken luovutuskokous. Luovutuskokouksessa päätetään työn luovuttamisesta yhtiölle, jolle samalla siirtyy vastuu hankkeen hoidosta. Luovutuskokouksesta säädetään tarkemmin asetuksella.

12 §

Hankkeiden kunnossapito

Ojitusyhtiön tai, jos sellaista ei ole perustettu, hyödynsaajien on yhteisesti huolehdittava peruskuivatushankkeen kunnossapidosta siten kuin vesilaissa säädetään.

13 §

Uusjakoon liittyvät peruskuivatustyöt

Tuen myöntämisestä ja sen edellytyksistä kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 73 §:ssä tarkoitetuissa uusjakoon liittyvissä peruskuivatustöissä säädetään asetuksella.

14 §

Vastuu valtionlainasta

Kukin hyödynsaaja vastaa vahvistetun kustannusten osittelun perusteella maksettavakseen tulevasta lainamäärästä vesilain 6 luvun 29 §:n 2 ja 3 momentin ja 30 §:n 1 momentin mukaisesti.

Jos kiinteistönomistajalle tulee samasta hankkeesta lainaa useammalle omistamalleen kiinteistölle, jotka muodostavat 3 §:n 1 kohdassa tarkoitetun maatilán, näiden kiinteistöjen lainat käsitellään ja peritään takaisin maatilakohtaisena kokonaisuutena.

15 §

Panttioikeus

Kiinteistö on panttina sen osalle tulevan valtionlainan ja sen koron sekä perimiskustannusten suorittamisesta niin kuin maakaa- ren (540/1995) 20 luvussa säädetään.

16 §

Valtionlainan jakaminen ja panttivastuun muuttaminen

Jos tämän lain mukaisesta samasta valtionlainasta ja sen korosta panttina olevat kiinteistöt kuuluvat eri omistajille, saadaan laina jakaa tällaisten kiinteistön omistajien kesken, jos omistajat siitä sopivat, työvoima- ja elinkeinokeskus hyväksyy sopimuksen ja

sellaisten panttioikeuksien ja erityisten oikeuksien haltijat, joiden asema heikkenee, antavat jakamiseen suostumuksensa.

Valtion puolesta voidaan hyväksyä lainan jakaminen tai antaa suostumus panttivastuusta vapauttamiseen, jos valtionlainan ja sen koron takaisin periminen ei vaarannu. Suostumuksen antamiseen sovelletaan lisäksi, mitä maakaaren 18 luvun 6 §:ssä säädetään.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään kiinteistöstä, koskee myös luovutettua määrää alaa, jonka saannolle on annettu lainhuuto.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen tässä pykälässä tarkoitettuun sopimuksen hyväksymistä tai suostumuksen antamista koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

17 §

Ilmoitus kirjaamisviranomaiselle

Kun valtiontyön rahoituspäätös on tehty, on alueellisen ympäristökeskuksen viivytyksettä tehtävä ilmoitus asianomaiselle kirjaamisviranomaiselle 15 §:ssä mainitun panttioikeuden merkitsemiseksi lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin. Kunkin kiinteistön lainamääräksi on tällöin ilmoitettava kustannusarvion ja kustannusten osittelun perusteella laskettu osuus hankkeen kustannuksista. Panttioikeus raukeaa, jollei ilmoitusta ole toimitettu kirjaamisviranomaiselle vuoden kuluessa rahoituspäätöksen tekemisestä.

Kun hankkeen valmistuttua on tehty päätös, jolla syntyneet kustannukset on jaettu kiinteistöille, ja kun kustannukset ovat toteutuneet kustannusarviossa arvioitua merkittävästi suurempina, alueellisen ympäristökeskuksen on tehtävä kirjaamisviranomaiselle ilmoitus, jossa on mainittu valtion saatavan uusi rahamäärä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei kuitenkaan tehdä pääomamäärältään sellaisesta valtion saamisesta, jota ei maakaaren 20 luvun 2 §:n 3 momentin mukaan saa kirjata lakisääteiseksi panttioikeudeksi.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus pienentää samalla rahamäärällä vesilain 6 luvun 31 a §:n mukaista panttivastuuta.

Kun valtionlaina on kokonaan maksettu takaisin tai kiinteistö muutoin vapautettu panttivastuusta, on asetuksella säädettävän viranomaisen tehtävä siitä ilmoitus asianomaiselle kirjaamisviranomaiselle panttivas-

tuusta vapauttamista koskevan merkinnän tekemistä varten.

18 §

Avustuksen takaisinperiminen ja lainan irtisanominen

Tämän lain nojalla myönnetty avustus peritään takaisin osaksi tai kokonaan, jos:

1) avustus on myönnetty oleellisesti väärin perustein; tai

2) avustuksen saaja on antanut avustuksen myöntämiseen tai maksamiseen olennaisesti vaikuttaneita virheellisiä tietoja tai menetellyt muutoin vilpillisesti.

Avustus voidaan periä takaisin osittain tai kokonaan myös, jos avustuksensaaja on jättänyt noudattamatta avustuspäätöksessä asetettuja ehtoja tai työ on jäänyt kesken.

Avustusta ei saa määrätä takaisinperittäväksi sen jälkeen, kun avustuksen myöntämispäätöksestä on kulunut 15 vuotta.

Tämän lain nojalla myönnetty laina voidaan kokonaan tai osittain irtisanoa heti takaisin maksettavaksi, jos:

1) laina on myönnetty oleellisesti väärin perustein;

2) lainan saaja on salannut lainan myöntämiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja tai antanut niistä vääriä tietoja;

3) koron tai lyhennyksen maksaminen viivästyy enemmän kuin 30 päivää kantopäivästä;

4) kunnossapitovelvollisuus tai muu ojittajalle kuuluva velvoite laiminlyödään; tai

5) lainan saaja on jättänyt noudattamatta lainapäätöksessä annettuja muita ehtoja.

Tässä pykälässä tarkoitettun avustuksen takaisinperintä- tai lainan irtisanomispäätöksen tekee työvoima- ja elinkeinokeskus.

19 §

Irtisanomis- ja viivästyskorot

Takaisin maksettavaksi määrätyn avustuksen ja lainan irtisanomiskorosta sekä viivästyneelle maksuerälle suoritettavasta korosta säädetään asetuksella.

20 §

Pakkoperintä

Irtisanottu laina, lainojen erääntyneet vuo-

tuismaksut tai takaisin maksettavaksi määrätty avustus saadaan periä ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään. Valtiolle tämän lain nojalla takaisin perittävä avustus tai laina saadaan periä ulosottotoimin mahdollisen muutoksenhaun estämättä sanotussa järjestyksessä. Muutoksenhakuviranomaisen voi kuitenkin kieltää ulosottamisen tai määrätä sen keskeytettäväksi.

21 §

Avustuksen verovapaus ja ulosmittauskielto

Tämän lain nojalla valtion varoista myönnetty avustus on saajalleen vapaa verosta.

Tämän lain nojalla myönnettyä avustusta ei saa ulosmitata avustuksen saajan muiden velkojen suorittamista varten.

22 §

Toiminta vajaavaltaisen puolesta

Holhooja saa ilman holhouslautakunnan ja oikeuden lupaa vajaavaltaisen puolesta ottaa tässä laissa tarkoitettua lainaa, josta holhottavan kiinteistö on panttina.

23 §

Täytäntöönpanoviranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat asianomainen ministeriö, työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä alueelliset ympäristökeskukset ja maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus sen mukaan kuin tässä laissa ja asetuksessa tarkemmin säädetään.

24 §

Rahoituspäätös

Työvoima- ja elinkeinokeskus päättää avustuksen myöntämisestä osakastyölle sekä avustuksen ja lainan myöntämisestä hankkeen toteuttamiseksi valtiontyönä. Rahoituspäätös on annettava tiedoksi asianomaiselle alueelliselle ympäristökeskukselle sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

25 §

Valvonta

Osakastöiden toteuttamista ja kunnossapitoa sekä niihin liittyvien rahoitusehtojen noudattamista valvovat työvoima- ja elinkeinokeskukset. Valtiontöiden kunnossapitoa ja niihin liittyvien rahoitusehtojen noudattamista valvovat alueelliset ympäristökeskukset.

Asianomaisella ministeriöllä ja työvoima- ja elinkeinokeskuksilla on oikeus suorittaa valtuuttamallaan henkilöillä avustusten käyttöön liittyviä tarkastuksia. Avustuksen saaja on velvollinen esittämään heille kaikki tarvittavat tili- ja muut asiakirjat sekä muutokin avustamaan tarkastuksessa.

Tarkemmat säännökset valvonnasta annetaan asetuksella.

26 §

Tiedoksianto

Tässä laissa tarkoitetun tuen myöntämistä koskeva työvoima- ja elinkeinokeskuksen päätös voidaan antaa hakijalle tiedoksi postitse. Tiedoksisaannin katsotaan tällöin tapahtuneen, jollei muuta näytetä, seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on hakijan ilmoittamalla osoitteella varustettuna jätetty postin kuljetettavaksi. Muutoin noudatetaan mitä tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/1966) säädetään.

27 §

Muutoksenhaku

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen tässä laissa tarkoitetussa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka on lähetettävä valituskirjelmä ja asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta muutoksenhakuviranomaiselle.

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Jos kysymys on muusta kuin tämän lain 18 §:ää koskevasta asiasta,

muutosta saa hakea vain jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi tai jos luvan myöntämiseen on muu painava syy.

28 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella. Asianomainen ministeriö antaa tarvittaessa tämän lain toimeenpanoa varten menettelytapamääräyksiä ja -ohjeita sekä vahvistaa tarvittavat hakemus- ja päätöskaavat.

29 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Tällä lailla kumotaan valtion osanotosta eräiden maa- ja vesirakennustöiden kustannuksiin 30 päivänä elokuuta 1963 annettu

laki (433/1963) sekä eräiden vesirakennustehtävien hoitamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1970 annetun lain (426/1970) 2—4 §, näistä 2 ja 3 § sellaisina kuin ne ovat laissa 1317/1987.

Edellä 2 momentissa mainittua lakia ja momentissa mainittuja pykälää sovelletaan sellaisiin niissä tarkoitettuihin hankkeisiin, joiden rahoituspäätös on tehty ennen tämän lain voimaantuloa. Tarvittavat varat voidaan kuitenkin osoittaa maatilatalouden kehittämisrahastosta. Lainat ja avustukset, jotka on myönnetty 2 momentissa mainittujen säännösten nojalla, perii takaisin lääninhallitus, jos ne on myönnetty valtion varoista, ja maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus, jos ne on myönnetty maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Tämän lain 14 §:n 2 momenttia voidaan soveltaa kuitenkin myös edellä 2 momentissa tarkoitettujen lakien nojalla myönnettujen lainojen takaisinperimiseksi maatalakohtaisesti, jos asianosainen tekee siitä hakuksen tarpeellisine selvityksineen alueelliselle ympäristökeskukselle ennen eräiden saamisten perimisestä kerta kaikkiaan annetun lain (682/1966) mukaisen viimeisen maksuerän erääntymistä.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 948

Laki**vesilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 19 päivänä toukokuuta 1961 annetun vesilain (264/1961) 6 luvun 11 §:n 1 ja 2 momentti sekä 16 ja 32 §, 19 luvun 4 §, 5 §:n 1 momentti, 5 a §:n 1 momentti sekä 6 ja 8 § sekä 21 luvun 10 §,

sellaisina kuin niistä ovat 19 luvun 4 § laissa 79/1995, 5 a §:n 1 momentti laissa 453/1988, 6 § laissa 467/1987 ja 21 luvun 10 § osaksi laissa 427/1970, sekä

lisätään 6 luvun 3 §:ään uusi 3 ja 4 momentti, 6 luvun 25 §:ään uusi 4—6 momentti, 19 luvun 1 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 427/1970 ja 79/1995, uusi 3 momentti sekä 19 luvun 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 467/1987, uusi 2 momentti, seuraavasti:

6 luku

Ojitus

3 §

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, voidaan asianosaisten kesken sopia ojituskustannuksia vähentävän tai ympäristönsuojelua edistävän kosteikkoalueen muodostamisesta tai laajentamisesta sekä näistä toimenpiteistä aiheutuvien seurausten mahdollisesta korvaamisesta. Järjestäytymättömälle yhteisalueen osakaskunnalle kuuluva alue tai sen osa voidaan ojituslaitoksen päätöksellä muodostaa kosteikkoalueeksi tai sen osaksi, jos toimenpiteestä ei aiheudu sannottavaa haittaa alueen käytölle.

Yhteisen ojan kunnossapidosta säädetään tämän luvun 32 §:ssä.

11 §

Niissä tapauksissa, joissa kysymys ojituksista tämän luvun 10 §:n 1 tai 2 momentin mukaan on käsiteltävä ojituslaitoksessa,

on sanotussa toimituksessa vahvistettava ojituslaitoskustannusarvioineen ja kustannusten osittelu sisältyvine jakoluetteloineen ottamalla kuitenkin huomioon, mitä jäljempänä tässä luvussa säädetään yhteisestä ojituksista.

Ojituslaitoskustannusarvio voidaan vahvistaa ojituslaitoskustannusarvioineen muissakin kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, jos asian laadun tai laajuuden on katsottava sitä vaativan.

16 §

Ojituksista saatavana hyötynä pidetään maan käyttöarvon nousua siinä tarkoituksessa, johon maata käytetään tai olosuhteet huomioon ottaen voidaan lähinnä käyttää.

25 §

Jollei ojitusyhtiötä ole perustettu 1 tai 3 momentin nojalla, ojan kunnossapitoa varten on perustettava ojitusyhtiö, jos hyödynsaajia yhteisessä ojituksessa on vähintään viisi.

Jos ojitusyhtiön toiminta on lakannut, osa-

kas tai asianomainen valvontaviranomainen voi kutsua yhtiön osakkaat kokoukseen päättämään yhden tai useamman toimitsijan asettamisesta huolehtimaan yhtiön kunnossapitoja muista velvoitteista. Tällöin on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä tässä laissa säädetään ojitusyhtiöstä ja sen toimitsijoista.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, koskee myös sellaista ojituksesta vastaavaa yhtiötä, joka on perustettu ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaan.

32 §

Yhteinen oja on hyödynsaajien pidettävä kunnossa niin ettei siitä aiheudu yleistä tai yksityistä etua loukkaavia vahingollisia tai haitallisia seurauksia. Hyödynsaajat osallistuvat kunnossapitokustannuksiin samojen perusteiden mukaan kuin ojituskustannuksiinkin, jolleivät erityiset syyt vaadi toisesta kustannusten osittelua. Jos yhteinen oja uuden ojan tekemisen tai olosuhteiden muun muutoksen vuoksi tulee jollekin hyödyttömäksi, on hänet vapautettava osallistumisesta kunnossapitokustannuksiin.

Milloin ojituksesta johtuvien asioiden hoitamista varten on perustettu ojitusyhtiö, on yhtiön huolehdittava ojan kunnossapidosta siten kuin 1 momentissa säädetään.

19 luku

Ojitustoimitus

1 §

Jos ojitustoimituksessa on vahvistettava ojitussuunnitelma eikä hakija ole esittänyt sitä hakemuksessaan tai tämän luvun 4 §:ssä tarkoitettussa alkukokouksessa eikä hakija tai muu hyödynsaaja myöskään käytä mahdollisuutta toimittaa ojitussuunnitelma alkukokouksessa määrätyssä kohtuullisessa ajassa, toimitusinsinöörin on huolehdittava ojitussuunnitelman laatimisesta.

2 §

Jos ojitustoimituksessa on käsiteltävänä ojitussuunnitelma, toimitusmiesten tulee tehdä suunnitelmaan ennen sen vahvistamista ne muutokset tai lisäykset, jotka vesilain säännökset huomioon ottaen ovat tarpeellisia.

4 §

Ojitustoimituksessa on, milloin siinä on vahvistettava ojitussuunnitelma, pidettävä alkukokous, jollei tämän luvun 8 §:stä muuta johdu. Alkukokoukseen toimitusinsinöörin on kutsuttava ne, joiden oikeutta tai etua ojitustasia saattaa koskea. Jos ojitustoimitus pidetään 6 luvun 10 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa mainitusta syystä taikka se koskee laajahkoa aluetta, toimitusinsinöörin on varattava alueelliselle ympäristökeskukselle, työvoima- ja elinkeinokeskukselle, katalousviranomaisena ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tilaisuus esittää kokouksessa mielipiteensä asiasta. Kokous on pidettävä ojitettavan alueen läheisyydessä ja sitä voidaan jatkaa eri paikoissa ja eri päivinä.

5 §

Jos toimitusinsinööri ojitussuunnitelmaa käsiteltäessä havaitsee, että ojituksena toimeenpantavan kuivatushankkeen toteuttamiseksi on tarpeen vesistön järjestely, taikka kysymys on sellaisesta ojituksesta tai sen yhteydessä suoritettavasta toimenpiteestä, johon 6 luvun 2 §:n 1 ja 2 momentin mukaan on saatava vesioikeuden lupa, toimitusinsinöörin tulee ilmoittaa asiasta toimitusta hakeneelle ja kehottaa tätä, jos haluaa ojitustoimitusta jatkettavan, hakemaan vesioikeudelta tällaista lupaa. Lupahakemukseen tulee liittää toimitusmiesten ehdotus suunnitelmaksi siltä osin kuin asia saatetaan vesioikeuden ratkaistavaksi sekä, jos kysymys on järjestelystä, selvitys siitä, että hyödynsaajat kannattavat yritystä sillä tavoin kuin 7 luvun 3 §:ssä säädetään.

5 a §

Jos yhteisen ojituksen yhteydessä saattaisi tulla suoritettavaksi sellainen tilusjärjestely, jota tarkoitetaan vesistöhankeiden johdosta suoritettavista tilusjärjestelyistä annetussa laissa (451/1988), ojitustoimituksen toimitusmiesten on toimitettava alustava ehdotuksensa ojitussuunnitelmaksi asianomaiselle maanmittaustoimistolle.

6 §

Kun toimitusmiesten ehdotus ojitussuunnitelmaksi on valmistunut, on paikalla pidettävä toimituksen loppukokous. Vastaavasti soveltaen, mitä 4 §:ssä säädetään, on siinä

tarkoitetuille asianosaisille ja viranomaisille varattava tilaisuus esittää loppukokouksessa huomautuksensa sekä sellaiset vaatimukset ja selvitykset, joiden esittämiseen he katsovat olevan aihetta.

8 §

Jos ojitustoimituksessa ei ole tarpeen vahvistaa ojitussuunnitelmaa, on siinä pidettävä toimituskokous. Samoin on meneteltävä, jos ojitustoimitusta koskevaan hakemukseen sisältyy vahvistettavaksi tarkoitettu asianmukainen suunnitelma eikä kysymys ole 6 luvun 10 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua ojituksesta. Kokous on pidettävä ojitettavan alueen läheisyydessä ja sitä voidaan jatkaa eri paikoissa ja eri päivinä. Muutoin on toimituskokouksesta voimassa, mitä tämän luvun 6 ja 7 §:ssä säädetään loppukokouksesta.

21 luku

Erityisiä määräyksiä

10 §

Ojitustoimituksessa on hakijan suoritettava kustannukset, jotka johtuvat kokousten pitämisestä, niihin luettuina uskotuille miehille ja apumiehistöille suoritettavat palkkiot. Toimitusinsinöörin ja 19 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettun asiantuntijan päiväraha- ja

matkakustannusten korvaus suoritetaan kuitenkin valtion varoista. Jos hakija on jättänyt ojitussuunnitelman laatimisen toimitusinsinöörin huolehdittavaksi taikka jos hakijan tai muun hyödynsaajan esittämä suunnitelma vaatii huomattavaa täydentämistä, hakijan on suoritettava myös siitä valtiolle aiheutuneet kustannukset sen mukaan kuin ojitusasiassa toimivaltainen ministeriö valtion maksupöytäkirjan (150/1992) periaatteita noudattaen tarkemmin määrää.

Asian käsittelystä kunnan ympäristön- ja suojeluviranomaisessa ja viranomaisen muusta toiminnasta aiheutuvat kustannukset on maksettava kunnan varoista.

Ojitustoimituksen päätökseen on liitettävä toimitusinsinöörin laskelma kustannuksista ja niiden korvaamisesta valtiolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Jos ojitustyö on aloitettu ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan ojitusyhtiön perustamisvelvollisuuteen ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Jos määräys ojitustoimituksen pitämiseen on annettu ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan ojitustoimituksesta johtuvien kustannusten suorittamisvelvollisuuteen ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 949

A s e t u s

Viron kanssa yhteistyöstä sotien seurauksena menehtyneiden muiston vaalimisessa tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Pärnussa 16 päivänä elokuuta 1997 Suomen tasavallan hallituksen ja Viron tasavallan hallituksen välillä yhteistyöstä sotien seurauksena menehtyneiden muiston vaalimisessa tehty sopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 12 päivänä syyskuuta 1997 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit

on vaihdettu 2 päivänä lokakuuta 1997, tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997 niin kuin siitä on sovittu.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 950

A s e t u s

**eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä
allekirjoitetun yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn ensimmäisen lisäpöytäkirjan
voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Montrealissa 25 päivänä syyskuuta 1975 eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä Varsovassa 12 päivänä lokakuuta 1929 allekirjoitetun yleissopimuksen (SopS 26/1937) muuttamisesta tehty ensimmäinen lisäpöytäkirja, jonka tasavallan presidentti on ratifioinut 23 päivänä toukokuuta 1980 ja jota koskeva

ratifioimiskirja on talletettu Puolan tasavallan hallituksen huostaan 17 päivänä kesäkuuta 1980, on voimassa 15 päivästä helmikuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä lokakuuta 1997.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 951

A s e t u s

**eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä
allekirjoitetun yleissopimuksen muuttamisesta tehdyn toisen lisäpöytäkirjan
voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Montrealissa 25 päivänä syyskuuta 1975 eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä Varsovassa 12 päivänä lokakuuta 1929 allekirjoitetun (SopS 26/1937) ja Haagissa 28 päivänä syyskuuta 1955 muutetun yleissopimuksen (SopS 37/1977) muuttamisesta tehty toinen lisäpöytäkirja, jonka tasavallan presidentti on ratifioinut 23 päivänä toukokuuta 1980 ja

jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Puolan tasavallan hallituksen huostaan 17 päivänä kesäkuuta 1980, on voimassa 15 päivästä helmikuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä lokakuuta 1997.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 952

A s e t u s

puolustusministeriöstä

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Puolustusministerin esittelystä säädetään valtioneuvostosta 30 päivänä maaliskuuta 1922 annetun lain (78/1922) 12 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1120/1993:

1 §

Toimiala

Puolustusministeriön toimialasta ja tehtävistä säädetään valtioneuvoston ohjesäännössä (1522/1995).

tajana on työjärjestyksessä määrätty virkamies.

Lisäksi ministeriössä on muita virkamiehiä ja työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

4 §

Virkojen kelpoisuusvaatimukset

2 §

Organisaatio ja työjärjestys

Puolustusministeriössä on puolustuspoliittinen osasto, keskusosasto, järjestelyosasto sekä kiinteistö- ja ympäristöosasto. Ministeriön osastojen tehtävistä sekä ministeriön muista toimintayksiköistä ja niiden tehtävistä määrätään työjärjestyksessä.

Työjärjestyksessä määrätään myös ministeriön hallinnonalan ohjauksesta, ministeriön johtamisesta, johtavien virkamiesten tehtävistä ja sijaisista sekä asioiden valmistelusta ja ratkaisemisesta ministeriössä.

Työjärjestyksen vahvistaa ministeri.

3 §

Henkilökunta

Ministeriössä on kansliapäällikkö. Osaston päällikkönä on osastopäällikkö. Keskusosaston ja kiinteistö- ja ympäristöosaston osastopäällikkönä on hallitusneuvos.

Muun toimintayksikön päällikkönä tai joh-

Kelpoisuusvaatimuksena on:

1) kansliapäälliköllä, osastopäälliköllä, hallitusneuvoksella ja hallitussihteerillä, jolle tästä asetuksesta muuta johdu, mitä valtioneuvoston ohjesäännössä säädetään;

2) puolustuspoliittisen osaston osastopäälliköllä ylempi korkeakoulututkinto tai virassa upseerina palvelevalla kelpoisuus puolustusvoimien kenraalimajurin tai kontra-amiraalin virkaan sekä perehtyneisyys hallinnonalan toimintaan ja käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

3) kaupallisella neuvoksella, talousjohtajalla, kehittämisjohtajalla, kiinteistöjohtajalla ja neuvottelevalla virkamiehellä ylempi korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys viran tehtävälleen;

4) vanhemmalla osastoesiupseerilla viran laadun mukaan kelpoisuus puolustusvoimien everstin tai kommodorin taikka everstiluutnantin tai komentajan virkaan sekä osastoesiupseerilla kelpoisuus puolustusvoimien majurin tai komentajakapteenin virkaan;

5) muulla virkamiehellä, joka voidaan

määrätä valtioneuvoston ylimääräiseksi esittelijäksi tai jonka tehtävät ovat vaativuudeltaan vastaavia, korkeakoulututkinto.

Edellä 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun toimintayksikön päällikkönä tai johtajana toimivalta virkamieheltä vaaditaan lisäksi käytännössä osoitettu johtamistaito.

Ministeriö määrää, mihin 1 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin virkoihin niihin liittyvien tehtävien takia vaaditaan lentäjän koulutus.

Järjestelyosaston osastopäälliköllä ja puolustuspoliittisen osaston puolustuspolitiikan vastuualueen johtajana toimivalla neuvottelevalla virkamiehellä on puolustusasiainneuvoksen arvonimi. Sama koskee myös puolustuspoliittisen osaston osastopäällikköä, jos hänet on nimitetty ylemmän korkeakoulututkinnon perusteella.

5 §

Henkilökunnan nimittäminen tai ottaminen

Kansliapäällikön, osastopäällikön, hallitusneuvoksen, hallitussihteerin, vanhemman osastoesiupseerin ja osastoesiupseerin nimittää tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä.

Kaupallisen neuvoksen, talousjohtajan, kehittämisjohtajan, kiinteistöjohtajan ja neuvottelevan virkamiehen nimittää valtioneuvosto.

Muut virkamiehet samoin kuin työsopimussuhteisen henkilökunnan nimittää tai ottaa puolustusministeriö.

Kansliapäällikön ja osastopäällikön virka täytetään virkaa haettavaksi julistamatta ilmoittautumismenettelyä käyttäen.

6 §

Asioiden ratkaiseminen

Ministeriössä päätettävät asiat ratkaisee ministeri. Ministeriön virkamiehet ratkaisevat kuitenkin ministeriössä päätettäviä muita kuin periaatteellisesti tärkeitä tai laajakantoisia asioita sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään.

Ministeri voi pidättää päätösvalan asiassa, jonka virkamies muutoin saisi ratkaista. Sama oikeus on yksittäistapauksessa kansliapäälliköllä ja toimintayksikön päälliköllä asiassa, jonka ratkaiseminen kuuluu hänen alaiselleen virkamiehelle.

7 §

Vaitiolovakuutus

Ryhtyessään puolustusministeriön palvelukseen virkamiehen ja työntekijän on annettava kirjallinen vakuutus, ettei hän luovuta muille ilmaise sellaista puolustushallintoa koskevaa tietoa tai asiakirjaa, joka lain mukaan on pidettävä salassa ja ettei hän ilmaise tällaista tietoa senkään jälkeen, kun palvelussuhde puolustusministeriöön on päättynyt.

8 §

Upseerina palvelevan oikeudet ja velvollisuudet

Jos ministeriön virkaan on säädettyä kelpoisuusvaatimuksena kelpoisuus määrättyyn puolustusvoimien upseerin virkaan, on tällaisen kelpoisuusvaatimuksen perusteella nimetyn upseerin oikeudesta lukea hyväkseen palvelusvuosia sekä hänen muista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan tämän asetuksen säännösten lisäksi soveltuvin osin voimassa, mitä puolustusvoimien upseereista säädetään.

9 §

Viittaussäännös

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, ministeriöstä on voimassa, mitä valtioneuvoston ohjesäännössä säädetään.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Tällä asetuksella kumotaan puolustusministeriöstä 18 päivänä maaliskuuta 1994 annettu asetus (218/1994) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

11 §

Siirtymäsäännökset

Kumotun asetuksen nojalla vahvistettua työjärjestystä noudatetaan soveltuvin osin,

kunnes tämän asetuksen nojalla on vahvistettu uusi työjärjestys.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa viireille pannussa nimitysasiassa sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita kelpoisuusvaatimuksia.

Tämän asetuksen voimaan tullessa 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa virassa upseerina palvelevaan sovelletaan tämän asetuksen 8 §:n sijasta, mitä kumotussa asetuksessa säädetään sotilasviran haltijasta.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Puolustusministeri *Anneli Taina*

N:o 953

Asetus**eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksesta 11 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1282/1992) 1 §:n 5 kohta, 2 §:n 2 momentti, 9 §, 10 §:n 1 momentti sekä 11, 12 ja 14 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 2 momentti ja 9 § asetuksessa 233/1994, seuraavasti:

1 §

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tulee eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksesta annetun lain (1202/1992) 1 §:ssä säädettyjen tehtävien suorittamiseksi:

5) suorittaa muut tutkimukset ja tehtävät, jotka sille on erikseen säädetty tai jotka asianomainen ministeriö laitoksen tehtäväksi määrää.

2 §

Laitoksen aluelaboratorioiden toimipaikat ja tarvittaessa toimialueet määrää asianomainen ministeriö.

9 §

Kelpoisuusvaatimuksena eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen virkoihin on:

1) ylijohtajalla tohtorin tutkinto tai tohtorin arvoon oikeuttavat opinnäytteet sekä tieteellinen ja käytännöllinen perehtyneisyys laitoksen alaan kuuluviin tehtäviin, perehtyneisyys hallinnollisiin tehtäviin sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus; sekä

2) johtajalla ja tutkimusyksikön johtajalla tohtorin tutkinto tai tohtorin arvoon oikeuttavat opinnäytteet sekä tieteellinen ja käytännöllinen perehtyneisyys viran edustamalla toimialalla ja käytännössä osoitettu johtamistaito.

10 §

Ylijohtajan nimittää tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä.

11 §

Sivutoimiluvan myöntää ylijohtajalle asianomainen ministeriö. Muulle virkamiehelle sivutoimiluvan myöntää nimittävä viranomainen, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

12 §

Ylijohtajalle myöntää virkavapautta asianomainen ministeriö. Yli vuoden kestävä muun kuin sellaisen virkavapauden, johon virkamiehellä on lain tai virkaehtosopimuksen nojalla oikeus, myöntää kuitenkin ylijohtajalle valtioneuvosto. Muulle virkamiehelle virkavapauden myöntää ylijohtaja, jollei työjärjestyksessä tai sen nojalla toisin määrätä.

14 §
Ylijohtajan sijaisen määrää asianomainen ministeriö. Muiden virkamiesten sijaiset määrää ylijohtaja, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 954

A s e t u s**maaseutuelinkeinoasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan 8 päivänä helmikuuta 1991 annetun maaseutuelinkeinoasetuksen (248/1991) 59, 60 ja 63 §, sellaisina kuin niistä ovat 59 § asetuksessa 848/1997 ja 60 § osaksi asetuksissa 297/1992 ja 806/1993, seuraavasti:

59 §*Takaisin maksettavan määrän korko
ja viivästyskorko*

Irtisanotulle valtionlainalle, takaisin perittävälle tuelle ja lainanhoitokulujen korvaukselle sekä takaisin maksettavaksi määrättylle valtion myyntihintasaamiselle on maksettava korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä maksun takaisinmaksupäivään saakka. Valtionlainasta ja valtion myyntihintasaamisesta peritään kuitenkin vähintään 45 a §:n mukaista korkoa.

Jos takaisinperiminen perustuu 56 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohtaan, peritään 1 momentissa tarkoitettu korko tuen tai lainan kunkin erän nostamisesta tai valtion myyntihintasaamisen syntymisestä lukien. Jos takaisinperiminen perustuu omaisuuden tai sen osan luovutukseen, maatilan vuokrasopimuksen raukeamiseen, maatilan pirstomiseen taikka tuen kohteena olleen toiminnan lakkaamiseen tai olennaiseen supistamiseen, peritään 1 momentissa tarkoitettu korko omistusoikeuden siirtymisestä, vuokrasopimuksen raukeamisesta, maatilan pirstomisesta taikka toiminnan lakkaamisesta tai olennaisesta supistumisesta lukien. Muissa

tapauksissa kyseinen korko peritään takaisinperimistä koskevan päätöksen antamispäivästä lukien.

Työvoima- ja elinkeinokeskus tai ministeriön myöntämän tuen osalta asianomainen ministeriö voi takaisin perittävän tuen määrä tai lieventävät olosuhteet huomioon ottaen erityisestä syystä päättää, että 1 momentissa tarkoitettu korko jätetään osaksi tai kokonaan perimättä.

60 §*Korkotuen lakkauttaminen ja
takaisinperiminen*

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi lakkauttaa korkotuen maksamisen, jos kysymys on 56 §:n 1 momentin 1—8 tai 12 kohdassa, taikka milloin lainalle on myönnetty valtiontakaus, myös 9—11 kohdassa tarkoitettusta tilanteesta. Lisäksi tulee ottaa huomioon, mitä 56 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

Lainansaaja voidaan määrätä maksamaan korkohyvitykset osaksi tai kokonaan takaisin valtiolle, jos kysymys on 56 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettusta tilanteesta. Jos korkotuen maksaminen lakkautetaan lainoitettua omaisuuden omistusoikeuden siirtymisen, maatilan vuokraoikeuden raukeamisen, maatilan pirstomisen taikka toiminnan lak-

kaamisen tai olennaisen supistamisen perusteella, maksetaan korkotuki omistusoikeuden siirtymispäivään taikka vuokrasopimuksen raukeamisen, maatilán pirstomisen taikka toiminnan lakkaamisen tai olennaisen supistumisen ajankohtaan saakka. Mainitun ajankohdan jälkeiseltä ajalta maksetut korkohyvitykset peritään takaisin lainansaaajalta. Muissa tapauksissa korkotuki maksetaan lakkauttamista koskevan päätöksen antamispäivään saakka.

Takaisin perittävälle määrälle on maksettava korkolain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä siitä päivästä, jona maatilahallitus tai maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus on maksanut korkotuen luottolaitokselle, takaisinmaksupäivään saakka. Korkoon sovelletaan, mitä 59 §:n 3 momentissa säädetään.

Luottolaitos voi irtisanoa korkotukilainan osaksi tai kokonaan heti takaisin maksettavaksi, jos korkotuen maksaminen lakkautetaan osaksi tai kokonaan.

Luottolaitoksen on maksettava liikaa perimänsä korkohyvitykset takaisin maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle sekä suoritettava takaisin maksettavalle määrälle korkolain 3 §:n 2 momentissa tarkoi-

tetun korkokannan mukaista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä korkotuen nostamisesta lukien, jos ylimääräisen korkotuen maksaminen on johtunut luottolaitoksen toimenpiteistä.

63 §

Viivästyskorko

Jollei maaseutuelinkeinolaissa ja tässä asetuksessa tarkoitettuja valtiolle taikka valtiolta luottolaitokselle tulevia maksuja suoriteta eräpäivänä, niille on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Lainansaaajalta perittävä viivästyskorko määräytyy velkakirjaehtojen mukaisesti.

Tämä asetys tulee voimaan 29 päivänä lokakuuta 1997.

Velkasuhteisiin, jotka ovat syntyneet ennen tämän asetuksen voimaantuloa, sekä ennen tämän asetuksen voimaantuloa annettuihin päätöksiin sovelletaan kuitenkin säännöksiä, jotka olivat voimassa 10 päivänä syyskuuta 1997, jollei tämän asetuksen soveltaminen johda tuensaajalle edullisempaan lopputulokseen.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 955

Asetus

asetuksen, joka sisältää liikennevakuutuskeskuksen säännöt, 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun asetuksen, joka sisältää liikennevakuutuskeskuksen säännöt, (1627/1993) 12 §:n 1 momentti seuraavasti:

Hallitus

12 §

Liikennevakuutuskeskuksen hallitukseen kuuluu vähintään viisi ja enintään kahdeksan kalenterivuodeksi kerrallaan valittua jäsentä. Hallitus valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Hallitus on pää-

tösvaltainen, kun kokouksen puheenjohtaja ja vähintään puolet muista jäsenistä on saapuvilla. Asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1997.

Helsingissä 24 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 956

Työministeriön päätös**työhallinnon maksullisista suoritteista annetun työministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä lokakuuta 1997

Työministeriö on
muuttanut työhallinnon maksullisista suoritteista 9 päivänä maaliskuuta 1995 annetun työministeriön päätöksen (331/1995) 1 §:n 2 momentin, 2 §:n 1 momentin sekä päätöksen liitteenä olevan maksutaulukon seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

— — — — —
 Työhallinnolla tarkoitetaan tässä päätöksessä työministeriötä, työministeriön yhteydessä olevaa valtakunnansovittelijain toimistoa, työvoima-asiain piiri- ja paikallishallintoa, työvoimaopistoa sekä työneuvostoa.

2 §

Julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain (150/1992)

Helsingissä 15 päivänä lokakuuta 1997

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

6 §:ssä tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista peritään omakustannusarvon mukaiset maksut, ovat:

- 1) henkilöstörahaston rekisteröinti ja sääntöjen muutos;
 - 2) muu kuin 1 kohdassa mainittu muutos henkilöstörahastorekisteriin; sekä
 - 3) otteet henkilöstörahastorekisteristä.
- — — — —

— — — — —
 Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 1997.

Nuorempi hallitussihteeri Heidi Haapanen

MAKSUTAULUKKO**TYÖHALLINNON KIINTEÄMAKSUISET JULKISOIKEUDELLISET SUORITTEET**

Henkilöstörahastorekisteri	Maksu/mk
1. Henkilöstörahaston rekisteröinti	1 400
2. Henkilöstörahaston sääntömuutoksen rekisteröinti	1 000
3. Muu muutos henkilöstörahastorekisteriin	200
4. Ote henkilöstörahastoluettelosta	60
5. Ote henkilöstörahastoluettelosta ja säännöistä	120

N:o 957

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettujen indeksilukujen vahvistamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä lokakuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriö on 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 9 §:n, sellaisena kuin se on laissa 1482/1995, nojalla päättänyt:

1 §
Työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu indeksiluku on 1825 ja mainitun lainkohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu indeksiluku on 1783 vuonna 1998.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 22 päivänä lokakuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Nuorempi hallitussihteeri Maritta Hirvi